

[Carl Petersen.]

administreres mange, mange Millioner af Statens Penge, og det var maaske derfor mest hensigtsmæssigt, om Udpegningen af disse Medlemmer kom til at ligge hos et fast Organ. Jeg fastholder i hvert Fald, at den Opfattelse, jeg har givet Udtryk for, er den rigtige.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Uddannelse, fik jeg den Opfattelse, at Ministeren for saa vidt er enig med mig i, at Uddannelsen er temmelig afgørende for, hvorvidt den paagældende skal faa meget ud af et Husmandsbrug, skal kunne klare sig, men han tilløjede, at det var jo ikke den teoretiske Uddannelse alene, det kom an paa. Noget saadant har jeg heller ikke givet Udtryk for i mine Bemærkninger. Jeg sagde *baade* praktisk og teoretisk Uddannelse, og derfor maa jeg ogsaa fastholde, at de veluddannede bør ligestilles med dem, der har sparet nogle Tusind Kroner. I hvert Fald maa Ministeren være enig med mig i de Betragtninger, jeg gjorde gældende, nemlig, at den Mand, der vilde sørge for at faa den virkelige Uddannelse, ogsaa teoretisk, ikke har den samme Mulighed for at opspare de Tusind Kroner som den, der siger: jeg lægger mig paa den Linie, at jeg vil sørge for at faa saa mange Tusinde Kroner som muligt; han vil ikke have den samme Mulighed, fordi det koster Penge at være paa Skolen, det koster Afsavn, ogsaa fordi man ikke tjener noget i det Tidsrum, Opholdet varer. Derfor er hans Muligheder paa Forhaand mindre end Mulighederne for den, der ikke vil udanne sig teoretisk, og det var det, jeg sagde: der kan ikke være nogen Fordel ved ved en Loy i Virkeligheden at animere til, at de unge ikke skal dygtiggøre sig saa meget som muligt.

Ja, saa er der det store Spørgsmaal tilbage om Fremskaffelse af Jorden. Det var ogsaa det, som samtlige Ordførere i Gaar koncentrerede sig stærkt om, og jeg maa indrømme, at jeg vurderer de fremkomne Udtalelser saadan, at man for saa vidt inderst inde for samtlige Ordføreres Vedkommende havde samme Antagelse som jeg, at skulde dette Spørgsmaal løses paa en virke-

lig rational Maade, virkelig løses til Bunds, var det nødvendigt at følge den Linie, jeg havde angivet. At man saa udtaler sig, som man gør, ja, det er man vel for disse Partiers Vedkommende politisk nødt til at gøre. Det vilde ikke være let for Venstres Ordfører at sige andet end det, hans Landbrugsminister har skrevet i Lovforslaget. Det vilde ogsaa være vanskeligt for den radikale Ordfører at udtrykke sit Syn saa stærkt, som han vel i Grunden burde gøre, eftersom han er Formand for De samvirkende danske Husmandsforeninger, hvis Krav er betydeligt stærkere end det, han her gav Udtryk for.

Jeg vil gerne begynde med at gøre en Bemærkning til den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen. Han havde ikke andet at tilbyde end noget af den danske Hede, der endnu var uopdyrket. Ja, det var en let Maade at komme om ved Spørgsmaalet paa. Nu er det vel ikke nogen Hemmelighed for dette høje Tings Medlemmer, at Det konservative Folkeparti jo ikke er med iblandt dem, som ønsker Udstykningen foretaget paa en saadan Maade, at der kan ske noget stort derved, men jeg synes i Grunden godt, at han kunde have undgaaet at føje Spot til den Skade; hans politiske Indstilling i Virkeligheden øver, for det maa jo lyde som Spot for den store Husmandsstand, vi har i Danmark, at tilbyde denne Heden, medens Godsejerne, medens enkelte Folk har Lov til at dyrke op til 2000 Tdr. Land eller mere af Landets bedste Jord. At tilbyde Husmændene noget af den Hede, der endnu kan opdyrkes, er at føje Spot til den politiske Skade, der i øvrigt øves ved de Konservatives Standpunkt.

Til Venstres Ordfører vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, han har Ret, naar han mener, at Forkøbsretten, som den er stillet op i § 8 i Loven, vil have den Betydning, at den skaffer den nødvendige Jord frem. For det første tror jeg ikke, at man vil sælge til det første Bud, som kommer fra Jordlovsudvalget. De Ordførere har sikkert Ret, der hævder, at det, man vil faa ud af denne Form for Forkøbsret, kun vil blive, at Købere til Ejendommene holder sig tilbage,